

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **B. J.**
bytem N. S. 434, X Z. H. v J.
zastoupená advokátem JUDr. Patrikem Nešporem
sídlem V Oblouku 170/1, Jeseník

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha

o žalobě na přezkum rozhodnutí ze dne 4. 10. 2017, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému právnímu zástupci **se přiznává** odměna ve výši 7 161 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalované, citovanému v záhlaví, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 28. 6. 2017, č. j. X. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla žalobkyni žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu.
2. V **žalobě** žalobkyně namítala, že se žalovaná nevypořádala s námitkami a především s konkrétními problémy, které žalobkyně uvedla a které jí brání v práci a jsou podrobně popsány v předposledním odstavci strany 1 napadeného rozhodnutí. K posouzení míry pracovní schopnosti žalobkyně namítala, že jde o teoretické posouzení a že její reálná uplatnitelnost na trhu práce je výrazně nižší, dalo by se říci, že takřka nulová. Soud by měl

dle názoru žalobkyně zohlednit a vypořádat se s žalobkyní tvrzenými reálnými obtížemi, se kterými se musí v reálném pracovním životě vypořádat. Žalobkyně odkázala na nález psychologů PhDr. C. ze dne 18. 8. 2017, podle kterého je pracovní adaptace žalobkyně výrazně snižena, až nereálná. Tato zpráva je vyjmenována v podkladech posouzení, avšak není nikde v posudku reálně zohledněna. Postižením žalobkyně jsou duševní poruchy a poruchy chování. Obdobné závěry se objevují i v ostatních lékařských nálezech z oborů psychologie.

3. Podle žalobkyně je posudek vnitřně rozporný, když jako rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na její pracovní schopnost, je uvedeno postižení uvedené v kapitole V, avšak současně posudek zcela ignoruje závěry lékařských posudků z tohoto klíčového oboru. Žalobkyně odkázala na judikaturu, podle které je možnost získat práci v určité oblasti problémem trhu práce (usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1998, sp. zn. 3 Cao 7/98). Podle žalobkyně by se k pracovní rekomandaci mělo přihlížet, a to i s ohledem na konkrétní podmínky trhu práce v místě bydliště žalobkyně (Zlaté Hory, okres Jeseník). Jde o oblast se zvýšenou nezaměstnaností, a tím je dále sníženo uplatnění na trhu práce.
4. Rekomandace v případě žalobkyně, že je schopna pracovního zařazení s využitím středoškolského vzdělání a dosažené praxe, s limitem psychické zátěže, bez tlaku na výkon, je pouze teoretickým vymezením, které nemá oporu ve skutečné situaci na trhu práce, a to především v místě bydliště žalobkyně, kde je značný nedostatek pracovních pozic jako takových, a zajistit práci s limitem psychické zátěže, bez tlaku na výkon, je v podstatě nereálné, jak konstatovala psychologka PhDr. C.
5. K důkazu navrhla žalobkyně svůj výslech, psychologický nález PhDr. C ze dne 18. 8. 2017, založený ve spise, výslech této psychologů a zpracování znaleckého posudku.
6. Žalobkyně rovněž poukázala na plíživý charakter onemocnění a uvedla, že její obtíže trvají od úrazu v roce 2011 a od této doby se plíživě zhoršují. Podle žalobkyně z předložených lékařských zpráv, které byly posuzovány v rámci napadeného rozhodnutí a které jsou uvedeny v prvním odstavci na straně 2, je zcela jasné plíživé zhoršování zdravotního stavu žalobkyně, ale tato skutečnost nikde v posudku o invaliditě nefiguruje, a to zejména v porovnání s dokumentací založenou ve spise zdejšího soudu sp. zn. 72 Ad 17/2015.
7. Podle žalobkyně předmětný posudek o invaliditě neobstojí v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti, nejsou zde zohledněny klíčové závěry jednotlivých lékařských zpráv, především z psychologických vyšetření žalobkyně, ze kterých prokazatelně vyplývá, že pokles míry pracovní schopnosti žalobkyně je výrazně vyšší než 35 %.
8. Žalovaná ve **vyjádření k žalobě** odkázala na § 39 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o důchodovém pojištění“), a § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále „vyhláška č. 359/2009 Sb.“). Žalovaná byla ve správním řízení vázána posudkem lékaře okresní správy sociálního zabezpečení. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 26. 9. 2017, který podle ní splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, které posudkový lékař jednoznačně vymezil, kdy posudkový lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně.

9. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 4. 10. 2017.
10. **Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě** (dále jen „posudková komise“ nebo „PK MPSV“) dne 13. 6. 2018 **ve svém posudku** po vyšetření žalobkyně při jednání a orientačním pohovorem přítomného psychiatra, dospěla k posudkovému zhodnocení, že u žalobkyně se k datu rozhodnutí žalované dne 4. 10. 2017 jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise považovala psychickou poruchu – smíšenou úzkostní a depresivní u predisponované osoby s organickou projekcí a somatizací a smíšenou poruchu osobnosti s poruchou adaptace. Prokázaný zdravotní stav odpovídal kapitole V položce 5c, kdy z rozmezí 25 až 35 % posudková komise stanovila 35 % i s přihlédnutím k bolestivému syndromu páteře bez kořenové symptomatologie a s přihlédnutím k bolestem pravé horní končetiny. Dle psychologického vyšetření 18. 8. 2017 u žalobkyně byla prokázána výrazně snížená pracovní adaptace až nereálnost pracovní adaptace. Nebyla však prokázána neschopnost kontaktu s jinými osobami mimo přirozené sociální prostředí. Žalobkyně je schopna cestovat, navštěvuje odborné lékaře od Zlatých Hor přes Krnov po Frýdek-Místek, hledá vhodnou práci. I při invalidním důchodu prvního stupně stále pracuje v plném pracovním nasazení, na plný úvazek bez úlev. Dle vlastního sdělení je schopna chodit, starat se o kamarády, starat se o těžce nemocného člověka, starat se o svou domácnost a 4 kočky atd., pak je vyčerpaná.
11. Posudková komise uvedla, že vzhledem k bolestem páteře a pravé horní končetiny žalobkyně není schopna těžké fyzické práce se zvedáním, přenášením těžkých břemen (u žen více než 15 kg). Žalobkyně není schopna dlouhodobé práce ve vynucených polohách – předklonu, v sedu, dlouhodobého stání. Žalobkyně je schopna lehčí fyzické práce s možností změny pracovní polohy, mimo dlouhodobě nepříznivé klimatické podmínky (práce venku, silný vítr, déšť, sníh, mráz, nadměrné teploty). Žalobkyni by prospěla práce ve zkráceném pracovním úvazku.
12. Pracovní zařazení žalobkyně dle psychologického vyšetření PhDr. C ze dne 18. 8. 2017 vychází z jejího osobnostního profilu, ve kterém se značí negativistická úroveň sociálního fungování. U žalobkyně nebylo prokázáno těžké narušení společenských a pracovních funkcí. Opakované krátkodobé psychiatrické hospitalizace byly doporučovány k posílení stabilizace stavu a k nastavení nevhodnější terapie.
13. Žalobkyně má ukončené středoškolské vzdělání. Odborné vyšetření však opakovaně prokázalo kognitivní výkon v nízkém průměru až podprůměru. K výkonu některých druhů zaměstnání, například administrativních prací, žalobkyně musí vynaložit zvýšené úsilí, což ji vyčerpává, proto práce účetní se toho času jeví jako nevhodná.
14. Žalobkyně při prokázaném zdravotním stavu by zvládla lehčí manuální práci za výše uvedených omezení, případně na zkrácený pracovní úvazek v hodinách, které by si sama určila, v době, kdy se cítí nejlépe. Rovněž poslední zaměstnání průvodkyně v muzeu se ze zdravotního hlediska jeví vyhovujícím. O schopnosti výkonu konkrétní práce navržené

zaměstnavatelem rozhoduje praktický lékař, pečující o zaměstnance dané firmy nebo podniku.

15. Při **jednání soudu** žalobkyně namítla, že posudková komise se nevypořádala s žalobou a není dostatečné odůvodnění posudkového zhodnocení, protože lékařské zprávy potvrdily praktickou nezaměstnatelnost žalobkyně.
16. Při jednání soudu žalobkyně uvedla, že jí posudkoví lékaři doporučili sehnat zaměstnavatele, který zaměstnává postižené osoby, a přesto Bartoň a Partner s. r. o. žalobkyni ukončil pracovní poměr ve zkušební době z výše uvedených důvodů. U posudkové komise žalobkyni řekli, proč nemá pracovní smlouvu na delší dobu (u farního úřadu), to však žalobkyně nemůže ovlivnit.
17. K dotazu zástupkyně žalované žalobkyně uvedla, že nyní má jiné zaměstnání, v pracovní anamnéze jsou i 2 roky staré údaje, průvodkyni v muzeu dělala jen 4 měsíce, pak administrativní pracovníci a nyní je na nemocenské (u stavební firmy).
18. Žalobkyně namítla, že psycholog MUDr. P řekl, že je špatně zpracované zhodnocení, žalobkyně bere 11 léků a 5 doplňujících, 2 až 3 dny může pracovat a 2 až 3 dny nemůže, to nebylo zohledněno. K dotazu zástupkyně žalované žalobkyně uvedla, že psycholog je PhDr. C a MUDr. P je psychiatr. Žalobkyně uvedla, že ani neurolog ani rehabilitační pracovnice neví co s žalobkyní, a proto bere na bolesti i opiáty.
19. K dotazu soudu na důvod zpracování jiného posudku žalobkyně odkázala na nezaměstnatelnost, na to, že se téhož nároku domáhala již v roce 2015 a její stav se zhoršil a že pracuje pouze z důvodu nízké výše invalidního důchodu.
20. K dotazu zástupkyně žalované žalobkyně sdělila, že je stále v dočasné pracovní neschopnosti, ta je dlouhodobá a je z důvodů rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
21. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
22. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
23. Podle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění *pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
24. V souzené věci byla sporná otázka skutková, tj. zdravotního stavu žalobkyně a stupně její invalidity. Ve správním řízení byl posouzen zdravotní stav žalobkyně a jeho dopad na pracovní schopnost dvakrát, v obou případech se zcela stejným výsledkem. V soudním řízení správním byl stav žalobkyně posouzen dvakrát posudkem PK MPSV se shodným výsledkem, včetně určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

s nejvýznamnějším dopadem na pracovní schopnost žalobkyně a včetně shodného stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně.

25. Na soudu bylo, aby vyhodnotil z provedených důkazů, o který má své rozhodnutí opřít. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou (důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám.
26. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 582/1991 Sb.“), posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství.
27. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především.
28. Správní soud tedy sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o nějž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, rozsudek ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 158/2012-24 a mnohé další, dostupné na www.nssoud.cz), případně – namítala-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).
29. V závěru soudem provedeného dokazování nebyl spor o úplnosti podkladů pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně. O nesprávném složení PK MPSV spor rovněž nebyl, soud se tedy zabýval toliko otázkou, zda posudek PK MPSV ob stojí v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti.
30. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná osoba namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzované osoby byl komplexně posouzen

na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.

31. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
32. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky č. 359/2009 Sb., přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
33. Soud konstatuje, že posudek PK MPSV v Ostravě nárokům testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti dostal. PK MPSV shromáždila zdravotní dokumentaci žalobkyně v úplnosti a posoudila její zdravotní stav komplexně, soud ani nemá důvod pochybovat o úplnosti a správnosti stanovených diagnóz.
34. Podle kapitoly V položky 5c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro kterou se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25 - 35 %, postižením jsou poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy úzkostné a fobické poruchy, generalizovaná úzkostná porucha, sociální fobie, specifické fobie, smíšené úzkostně-depresivní poruchy, obsedantně kompulzivní porucha, reakce na závažný stres a poruchy přizpůsobení, posttraumatická stresová porucha, disociativní porucha, porucha somatoformní, neurastenie - středně těžké funkční postižení, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit značně omezen.
35. Podle kapitoly V položky 5d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro kterou se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70 %, postižením jsou poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy úzkostné a fobické poruchy, generalizovaná úzkostná porucha, sociální fobie, specifické fobie, smíšené úzkostně-depresivní poruchy, obsedantně kompulzivní porucha, reakce na závažný stres a poruchy přizpůsobení, posttraumatická stresová porucha, disociativní porucha, porucha somatoformní, neurastenie - těžké postižení, obsedantně kompulzivní porucha s neschopností kontaktu mimo přirozené sociální prostředí vedoucí k poskytování ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu, těžké narušení společenských a pracovních funkcí a výkonu většiny denních aktivit.
36. Podle posudkového hlediska při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti je třeba zhodnotit typ, rozsah a tíži psychických příznaků, trvání poruchy stejně jako somatických příznaků, které však nejsou provázeny organickým korelátorem. Psychologické vyšetření se využívá k objasnění příčin a motivace obtíží a event. sekundárního zisku.

37. Z uvedeného se podává, že žalobkyně nesplňuje kritéria postižení podle kapitoly V položky 5d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., resp. podle kapitoly V položky 5c přílohy k citované vyhlášce s navýšením míry poklesu pracovní schopnosti podle § 3 citované vyhlášky, jak se toho zjevně domáhala. U žalobkyně nebyly žádnou lékařskou zprávou a žádným vyšetřením a ani v žádném posudku prokázány příznaky položky 5d přílohy k citované vyhlášce, ani důvod k užití § 3 této vyhlášky. Jak uvedla ve svém posudku PK MPSV v Ostravě, u žalobkyně nebylo prokázáno, že není schopna kontaktu s jinými osobami mimo přirozené sociální prostředí, ani další aspekty dle citované položky.
38. Podle soudu byla v daném případě správně aplikována a zhodnocena posudková kritéria na nejzávažnější onemocnění žalobkyně – posudková komise je srozumitelně vysvětlila, jak je podrobně citováno výše. Soud nezjistil žádný rozpor se shora citovanými posudkovými kritérii podle vyhlášky č. 359/2009 Sb. a ztotožnil se se závěry přijatými posudkovou komisí.
39. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění *při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.*
40. V souladu s citovaným ustanovením žalovaná postupovala a určila v souladu s lékařskými posudky, že duševní porucha je z celého zdravotního stavu nejzávažnější v souladu s § 2 odst. 1 až 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., což potvrdily doložené lékařské zprávy. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalovaná stanovila podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti. Podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. se jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení **nesčítají**. Postup žalované aprobovala i PK MPSV v Ostravě. Jak žalovaná, tak PK MPSV v Ostravě posoudily zdravotní stav žalobkyně a pokles její pracovní schopnosti zcela v souladu s pravidly stanovenými citovanými zákony a vyhláškou a v souladu s lékařskými zprávami, které tvořily podklad jejich posouzení.
41. Soud provedl důkazy následujícími listinami: důkaz zrušením pracovního poměru ve zkušební době ze dne 9. 3. 2016, adresovaným žalobkyni zaměstnavatelem Plastkon product s. r. o., který osvědčil, že žalobkyni byl ukončen pracovní poměr uzavřený dne 13. 1. 2016 jako dělnici v plastové výrobě – manipulační dělnici. Důvod zrušení nebyl uveden.
42. Zrušení pracovního poměru ve zkušební době ze dne 20. 11. 2015 osvědčilo zrušení pracovního poměru sjednaného 5. 10. 2015 mezi žalobkyní a Bartoň a Partner s. r. o., důvod ukončení pracovního poměru není uveden.
43. Z průkazu pacienta – žalobkyně – s uvedením adresy Stará cesta 2325 se podává, že žalobkyně navštívila ordinaci dne 3. 7. 2017 v 18:30 hodin, 31. 7. v 17:30 hodin, 17. 8. v 11 hodin, 13. 9. ve 14 hodin, 25. 10. v 10 hodin, 15. 11. v 13:30 hodin, 30. 11. v 8:30 hodin, 4. 1. 2018 v 9 hodin, 7. 2. 2018 v 9:30 hodin, 7. 3. 2018 v 9:30 hodin, 12. 4. v 9:30 hodin, 17. 7. v 9:30 hodin a 21. 8. 2018 v 8:30 hodin.

44. Z průkazu pacienta vydaného REHAFYZ s. r. o., Zlaté Hory, vyplývá, že žalobkyně navštívila rehabilitaci dne 3. 7., 10. 7., 12. 7., 16. 7., 18. 7., 20. 7., 23. 7., 25. 7. a 14. 7. 2018, vždy v dopoledních hodinách.
45. Z průkazu pacienta MEDOPHARM, s. r. o., se podává, že žalobkyně v roce 2018 navštívila ordinaci 4. 1., 5. 4., 16. 7. a 15. 10.
46. Ze záznamů o podané stížnosti úřadu práce dne 24. 11. 2015 vyplývá, že žalobkyně podala stížnost proti chování a postupu zaměstnavatele Bartoň a Partner s. r. o., kdy jí byla po šesti týdnech předložena dohoda o provedení práce s dalšími doklady na podepsání a nebyla jí poskytnuta doba na přečtení těchto dokladů. Jednalo se o dohodu práce týkající se sobot a nedělí, na které žalobkyně ze zdravotních důvodů neměla sílu, odmítla je podepsat, na což jí nadřízená řekla, že má přijít druhý den ráno. Toto neproběhlo, až ve středu jí telefonicky zavolala do kanceláře a nutila podepsat hodinovou výpověď s pondělním datem, kterou žalobkyně opět odmítla podepsat, což se vedoucí nelíbilo a řekla, že to je její problém. Nato byla vystavena výpověď s datem 20. 11. 2015 bez udání důvodů a vysvětlení.
47. Citované důkazy neprokázaly vyšší míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, ani k tomu nebyly způsobilé.
48. Námitka žalobkyně, že nález PhDr. C. ze dne 18. 8. 2017 nebyl náležitě zhodnocen, je lichá. V posudku PK MPSV v Ostravě byl nález podrobně citován na straně 3 (na 12 řádcích) a rovněž podrobně zahrnut do posouzení na straně 5 a 6 v posudkovém zhodnocení. Posouzení psycholožky PhDr. C. je v souladu s osobním vyšetřením žalobkyně při jednání posudkové komise přítomným psychiatrem, popsáním na straně 5 citovaného posudku. Přesvědčivost posudku pro soud zvýšilo osobní vyšetření a následné posouzení žalobkyně psychiatrem – členem posudkové komise, včetně uvedení podrobné pracovní rekomandace, kde jsou doporučena omezení žalobkyně pro pracovní uplatnění.
49. Žalobkyně nenamítala rozpor posudku s konkrétním vyjádřením či částí lékařské zprávy, ani nepředložila odborné posouzení či jiné vyšetření, které by osvědčilo její tvrzení. Zhoršení zdravotního stavu žalobkyně lékařskými zprávami neprokázala. Žalobkyně neuvedla žádný důvod, pro který by soud shledal za potřebné pokračovat v dokazování.
50. Dle soudu byl skutkový stav zjištěn dostatečně a dostatečné bylo i posouzení invalidity žalobkyně. Za daného stavu byl výslech psycholožky PhDr. C. zcela nadbytečný, její zprávy byly podrobně zhodnoceny.
51. Pokud žalobkyně uvádí, že v okrese Jeseník, kde je vysoká nezaměstnanost, je se svými zdravotními potížemi na trhu práce nezaměstnatelná, toto samo o sobě nejsou důvody pro přiznání vyššího stupně invalidity, a tedy ani důvody pro to, aby příp. byla předmětná vyhláška vyhodnocena soudem jako předpis v rozporu se zákonem nebo mezinárodní smlouvou (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2013, č. j. 3 Ads 116/2012-24, www.nssoud.cz).
52. V souzené věci nešlo o případ hraničního posuzování věci, kdy bylo stěžejí možné jasně stanovit hranici mezi dvěma postiženími a odpovídajícími ustanoveními citované vyhlášky, čili případ možné aplikace zásady v pochybnostech ve prospěch žadatele – *in dubio pro libertate* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2013, čj. 6 Ads 45/2013-25).

53. Závěrem soud shrnuje, že žalovaná zjistila správně skutkový stav, vybrala správně právní předpisy, pod které jej subsumovala a z toho vyvodila v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Napadené rozhodnutí bylo přezkoumatelné, obsahovalo všechny náležitosti podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a dostatečné důvody rozhodnutí.
54. Úspěšná žalovaná a neúspěšná žalobkyně nemají právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.
55. Soud určil odměnu ustanoveného zástupce částkou 7 161 Kč. Skládá se z částky 3 000 Kč za 3 úkony právní služby po 1 000 Kč podle § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále „AT“), [převzetí a příprava zastoupení – písm. b), podání doplnění žaloby – písm. d) a účast na jednání před soudem – písm. g)]; z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT], cestovného ve výši 1 218 Kč (2 x 105 km jízdy ze sídla zástupce žalobkyně do sídla soudu dle mapy.cz, tj. celkem 210 km; spotřeba dle technického průkazu je 5,9 l/100 km; 5,9 x 30,50 za 1 l benzínu 95 oktanů dle vyhlášky č. 463/2017 Sb. děleno 100 = 1,80 Kč + 4,00 Kč sazba základní náhrady za 1 km jízdy dle stejné vyhlášky = 5,80 x 210 km = 1 218 Kč) a z částky 800 Kč jako náhrady za promeškaný čas [8 půlhodin promeškaného času po 100 Kč podle § 14 odst. 1 písm. a) AT]. Jelikož je zástupce žalobkyně plátcem DPH, náleží mu zvýšení odměny a jeho hotových výdajů o 21 % z částky 5 918 Kč, tj. 1 243 Kč. Celková odměna činí 7 161 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 7. srpna 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně